

[I. A. Hansen.]

rømt Medlem af dette høje Ting, jeg tænker paa J. K. Lauridsen, kaldte „de tilfældige Søms Princip“: Ophængning efter de paa Væggen tilfældigt forekommende Søms Princip.

Hvad den højtærede Forsvarsminister selv angaar, saa være det meget langt fra mig at ville mistænke ham for, at han vil erkende, at han nogen Sinde har rokket sig blot et Hanefjed, at han nogen Sinde har tænkt at ville rokke sig blot et Hanefjed fra sine Principer; den højtærede Forsvarsminister tror aabenbart fuldt og fast, at han i Dag staar paa de samme Militærprincipper, som han stod paa den Dag, han krævede fuldkommen Afrustning, den Gang han krævede hele Ungdommen vaabenøvet, og som han stod paa, da han foreslog en Militærordning paa 8 Mill. Kr. Det tror den højtærede Forsvarsminister fuldt og fast. Naturen er nemlig venlig overfor Politikere som overfor Markens vilde Dyr, de skifter Pels og Farve efter Aarstiden og det Terræn, der omgiver dem. De ved ikke selv at det, men de gør det; efter Foraarets straalende Farvepragt kommer Efteraarets douce Farver.

Nej, jeg skal aldeles ikke skifte Ord med den højtærede Forsvarsminister om Principper, men jeg skal om Spørgsmaalet Forhandling slutte med at sige, at hvis man vil forsøge en Forhandling med vort Parti i denne Sag, maa man begynde dér, hvor man slap sidste Aar, begynde paa at finde et Grundlag for en Forstaaelse om en anden Ordning end den, der her er foreslaaet. Det var det, som Samtalerne mellem Regeringspartierne og os drejede sig om i Fjor. Disse Samtaler førte jo som bekendt ikke til noget Resultat, bl. a. fordi Regeringspartierne fastholdt Frivilligheden med Hensyn til Mandskabets Tilvejebringelse, medens vi fra vor Side maatte fastholde Værnepligten som Grundlag.

Nu skal jeg med Hensyn til Værnepligten henvise til, hvad jeg paa mit Partis Vegne sagde herom i Fjor: Vi maa kræve Sikkerhed, absolut Sikkerhed for to Ting: for det første, at man faar det Mandskab, som man har Brug for, for det andet, at dette Mandskab er egnet til Soldatertjeneste og desuden er et alsidigt Udtryk for Befolkningen. Hidtil er der ikke anvist andre Metoder end Værnepligten, som giver denne Sikkerhed, og derfor maa vi fra vor Side fastholde Værnepligten. Regeringens Forslag byder absolut ingen Sikkerhed hverken i den ene eller den anden Henseende. Den Betyggelse, der skulde ligge i, at man

betaler Konstablerne, hvad de forlanger praktisk talt: vil de ikke tjene for 6 Kr., kan de faa 10 Kr., den Betyggelse giver vi ingenting for; et Korps tilvejebragt paa den Maade vil efter vor Mening blive det daarligst mulige Korps, og hvad Korpsets Alsidighed angaar, synes jo selv Regeringen at have faaet Betænkeligheder. Jeg kan kun opfatte den højtærede Indenrigsministers Udtalelser forleden Dag ved Fremsettelsen af Indtegningslovsforslaget paa denne Maade. Han erklærede, at han meget vel nu vilde kunne stille Ændringsforslag til Lovforslaget under Hensyn til de Betænkeligheder, vi har fremsat. Nu vel! saa er det ogsaa naturligt, at vi fra vor Side ønsker at vente og se, hvilke Ændringer Regeringen kan tænke sig at komme med. Hvis Regeringen ønsker at tage Initiativet til nye Forhandlinger med os om en samlende Ordning, der hviler paa et bredt Grundlag i Rigsdagen og Befolkningen, skal den finde os villige til loyal Deltagelse i saadanne Forhandlinger, men jeg tilføjer, at vi lader os ikke byde et Diktat, og vi gaar ikke med til at vildføre Befolkningen ved at vedtage en Militærordning, der som Helhed er et Skin, og hvis enkelte Paragraffer skriger mod hinanden, saaledes som jeg har paavist, Regeringens Paragraffer gør.

Parkov: De Vilkaar, som Forsvarsministeren ved Fremsettelsen af de til Behandling værende Lovforslag stillede, frister os ikke. Vi ser ikke nogen Mulighed for en Forstaaelse, naar de Principper, paa hvilke Lovforslaget bygger, ikke kan, og ikke maa rokkes. Thi de Opgaver, som det paalægges Vagtkorpset og Statsmarinen, at løse, og det er Varetagelsen af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbunds-Opgaver —, hvilket udtrykkeligt siges ikke alene af Forsvarsministeren, men ogsaa af Statsministeren: Opgaverne er at varetage Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver —, disse Opgaver kan disse Institutioner, om hvilke der er stillet Forslag, ikke løse, det bliver kun et Blændværk. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen kaldte det et Skin. Nu kan man vælge, hvilket Udtryk man ønsker at betegne det med, men det er saaledes, at det er fældende for selve Lovforslaget, hvad enten man nu vil kalde det et Blændværk eller Skin. Det er maaske, som jeg tidligere har fremhævet, egnet til at narre os selv. Det er muligt, at det overfor Befolkningen kan komme til at se ud af saa meget, at man virkelig tror paa, at det har nogen som helst Værdi til Løsning af de Opgaver, der her er nævnt, men det